Cea mai rentabilă investiție

On Ianuarie 22, 2009

Lasă-te condus de o conștiință de sine mai înaltă, urmărind neîncetat pulsul propriei tale integrități.

Un amic mi-a spus de curând povestea unui mare afacerist, să-i spunem Marius, care a delapidat de la compania la care era director adjunct o sumă foarte mare de bani pe care apoi a investit-o în afacerea lui personală. Cu alte cuvinte, Marius s-a făcut proprietar pe banii companiei la care își desfășura activitatea. Şi, pentru că era foarte abil, a reușit o bună bucată de vreme să nu fie descoperit. Însă, investițiile pe care le-a făcut în interes personal n-au dat rezultatele scontate și în final s-a trezit plin de datorii.

Managerul companiei a sesizat până la urmă lipsa unor sume mari de bani ce au fost sustrase din fondurile companiei și că, cu totul „întâmplător", au ajuns în conturile directorului adjunct. Nu a durat mult până ce Marius a fost demis din funcție și acuzat de furt calificat.

Este foarte important ce a spus managerul companiei după demiterea directorului adjunct din funcție:

- Marius a fost într-o situație financiară dificilă, era plin de datorii și de aceea s-a folosit de banii companiei mele. N-a venit niciodată să se consulte cu mine sau să-mi ceară ajutorul. Așa că mi-am pierdut încrederea în el definitiv și n-am avut de ales, a trebuit să-l demit imediat din funcție și să-l denunț autorităților."

Leadership: Folosești realitatea exterioară numai ca un pretext pentru a realiza deformările proprii?

Cineva remarca: *„ Dacă oglinda conștiinței e strâmbă în structura ei, lumea apare în ea ca o realitate diformă, pocită, așa ca în oglinzile de proastă calitate, ori în cele construite strâmb anume, ca într-unele panorame. Sunt și conștiințe care nu pot oglindi și folosesc realitatea exterioară numai ca un pretext pentru a realiza deformările lor proprii. "*

Prea mulți dintre cei care ocupă funcții importante uită de propria lor conștiință, săvârșind fapte antisociale. Ei nu-și păstrează inima curată, ferindu-se de ispita propriilor dorințe și orgolii - ci continuă să se vadă într-o lumină bună și favorabilă, având impresia că sunt mai mult decât sunt și că își pot permite cam orice.

Conștiința lor este strâmbă, deformată, stabilită de pofte incontrolabile. Ei nu se pot ghida după niște reguli sau orientări care corespund unei etici bine definite, bazate pe respect și integritate și care să pună accentul pe profesionalism. Conștiința lor folosește realitatea exterioară numai ca un pretext pentru a realiza "deformările" lor proprii.

Deformările ce decurg dintr-o receptare eronată a imaginii de om devotat "eticii și echității, încât să nu pară rupte dintr-o suspiciune la adresa a tot ce înseamnă "abuz", au ca punct de referință forme ale disperării, ale aroganței extreme, ale eșecului sau ale lipsei de perspectivă.

Când încerci să fii mai mult decât ceea ce crezi că ești, riști să nu mai gândești reactiv la ce se întâmplă în jurul tău și îți creezi o falsă conștiință conformă cu propriile interese, adică menținerea puterii sub aripa unui destin alambicat și sumbru.

A te lăsa condus de o conștiință de sine mai înaltă și a-ți respecta îndatoririle morale pe care trebuie să le îndeplinești față de societate, este ca și cum ai fi însărcinat cu o misiune de urmărire: trebuie să urmărești pulsul propriei tale integrități și să stai cu ochii pe tine și pe tot ce faci oricât timp va fi nevoie. Dacă o iei pe calea strâmbă, pulsul integrității tale va scădea – iar efectele negative vor veni de la sine.

În leadership sunt de preț numai acele valori și convingeri, al căror „cristal perfect" reflectă lumea ta interioară așa cum e ea, și nu deformată de defectele și insuficiențele propriei tale conștiințe.

Leadership: Îți urmezi cele mai îndrăznețe obiective deși îți menții tot timpul conștiința identificată cu un sine dublu?

Avalanșa de dumnezei vine și trece. Unii oamenii își creează impresia jenantă că sunt mult mai mult decât sunt în realitate, adică mici dumnezei pe pământ care nu pot da niciodată greș și de aceea nu își potolesc niciodată pofta de a face numai ce vor ei fără să țină cont de nimeni și de nimic, uitând complet de responsabilitățile pe care le au. Această impresie este însă crunt zdruncinată atunci când lucrurile iau o întorsătură nefavorabilă. În final, ambiția lor de a se ridica mai presus de condiția lor și de a obține tot mai mari beneficii (deseori pe căi ilicite) – abuzând de funcția lui, se poate transforma în lacrimi și regrete.

La fel cum bufnița nu vede ziua și corbul nu poate vedea noaptea, nici noi nu vom putea să realizăm mai mult decât ne este dat. Nu putem păcăli forțele și legile divine. Nu suntem dumnezei. Şi nu avem dreptul să ocolim etica justei măsuri – manipulând în scopuri personale pe oricine, abuzând de funcția pe care o deținem.

Eșecul în oglinda conștiinței are ca reper o izolare într-un sine gol, ce își pierde interesul față de viață, sau într-un sine istovit de atâtea valori și repere ce par răsturnate definitiv. Încrederea într-un sine dublu, ține de imanență, având legătură cu fericirea, plenitudinea și desăvârșirea, și altul ținând de sensibilitate, vulnerabil și fragil.

A fi responsabil pentru un sine captiv în menghina multiplicității înseamnă să accepți situația prezentă indiferent de obstacolul cu care te confrunți și totodată să refuzi ceea ce crezi că nu poți duce până la capăt în condițiile restricțiilor vieții.

Cea mai rentabilă investiție a unui lider. Cu siguranță cinstea este cea mai sigură cale de a păstra relația intactă cu ceilalți oameni, cu șefii, cu colegii, cu prietenii. Dacă vei fi mereu cinstit, serios și cumpătat, lucrurile se vor mișca într-o direcție pozitivă și vei avea numai de câștigat. Iar în cazul în care ocupi o funcție de conducere, nu-i poți trăda pe cei care au investit încredere în tine. Dimpotrivă, arată-le tuturor că ești de încredere, că dai mai mult decât primești - că contribui prin cooperarea ta într-o mare măsură la succesul comun.

Nu vei putea niciodată să construiești relații sigure dacă trădezi încrederea celorlalți oameni, dacă nu îi tratezi cu respect, și dacă nu le dovedești mai întâi de toate că ești cinstit și serios. Lasă-te condus de o conștiință de sine mai înaltă, urmărind neîncetat pulsul propriei tale integrități.

Izolarea de sine se produce atunci când îți asumi un succes care consfințește eșecul.

Source: https://neculaifantanaru.com/cea-mai-rentabila-investitie.html